

פתח דבר

לזכרון טוב, יום כלולת צאצאינו החתן התמים מנחם מענדל שי' עם ב"ג הכלה מ' שרה שאשא תי', הננו בזה לכבד את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק – מיוסד על ההנהגה בעת שמחת הנישואין של כ"ק אדמו"ר שליט"א – בתשורה המוסגרת בזה.

*

התשורה כוללת:

(א) שער המשפחה – (1) מכתב לסב הכלה הרב שלמה שי' קונין; (2) מכתבים לסב סב הכלה הרב מנחם מענדל קונין ע"ה.

(ב) שער הגהות – שיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון, ה'תשמ"ו – הגהה ראשונה ושני'. באדיבות מערכת "מפתח".
יצויין שרוב החומר בתשורה זו מתפרסם בזה לראשונה.

*

ויהי רצון, שתיכף ומיד "ישמע... קול שישון וקול שמחה" האמתי, כאשר "נזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן", בהתגלות כ"ק אדמו"ר שליט"א, תיכף ומיד ממוש!

משפחת ניומאן

משפחת פיקרסקי

ז' אדר שני, ה'תשפ"ב
שנת המאה ועשרים להולדת כ"ק אדמו"ר שליט"א
ברוקלין, נ.י.

שער המשפחה

(א) מכתב לסב הכלה הרב שלמה שי' קונין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
HYacinth 9-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן

ליובאוויטש

770 איסטערן פארקווי
ברוקלין נ. י.

בי"ה ט"ז אלול ה'שי"ג
ברוקלין.

האברך ברוך שלמה שי'

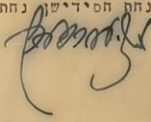
שלום וברכה!

אין צוזאמענהאנג מיט דיין בר מצוה שבה פ' חבא, האב עלינו ועל כל ישראל לטובה, חיל איך נאך אמאל היינטען, נוסף אויף דעם וואס איך האב דיר געזאגט ווען דו ביזט געווען בא סיר, אז מ'זאל שיש עשרה למצות זאלסט דו וואקסען לבן המש עשרה לגמרא וכו', ווי די משנה רעכענט אויס אין מסכתא אבות פרק ה'.

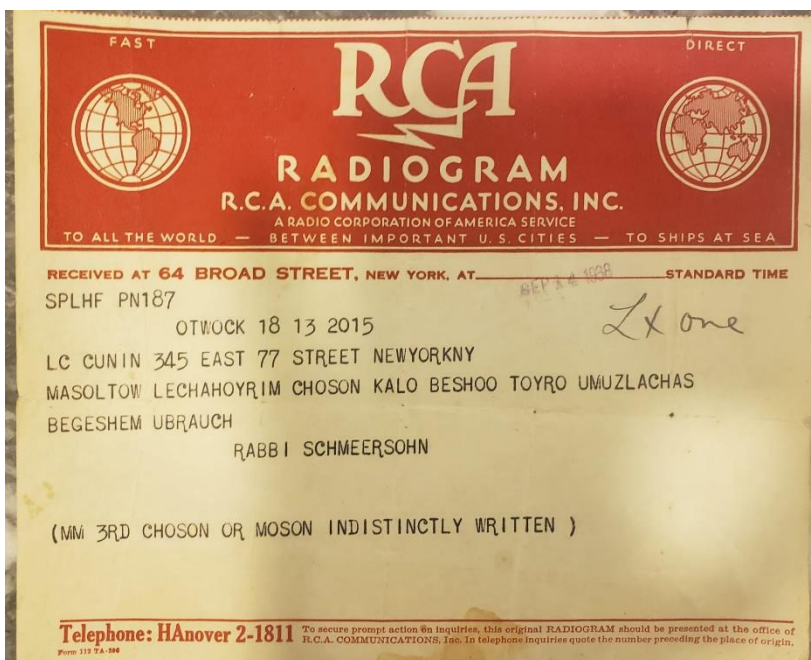
יעדער זאך איז דאך בהשגחה פרמית און מען דארף פון דעם אפּלערנען א הוראה אין לעבען, און דאס וואס דין בר מצוה ווערט געפיערט אין שול-ביית מקדש מעט-און אין דעם ליכטיקן טאג היי אלול דארפמען דערפון נעמען א אגוויזונג ווי צו פירן זיך.

דער שווער דער רבי זצוקלה"ה נבג"מ ז"לע טייטשט, אז היי אלול איז דער טאג פון וועלכען מען נעמט לעבעדיקייט, וואס מ'זאל זיין כה מאכט מען לעבעדיק דעם גאנצען חדש אלול, וועלכער איז דער חדש פון חשבון אויף דעם גאנצען יאר, און השי"ה זאל דיר העלפען, אז דו זאלסט מאן אלץ וואס עס ווענדעט זיך אן דיר, צו זיין א ווארימער לעבעדיקער איד, וואס דאס קומט דורך א לעבען געפירט ברוח של תורה ומצוה, און וואס דורך דעם פארבינדט מען זיך מיט הקדוש ברוך הוא בורא עולם, ווי משה רבינו זאגט אונז-ואתם הדברים בה' אלקיכם היים כולכם היום.

בברכת כתיבה וחתימה טובה, און אז דינע עלטערן זאלן האבען פון דיר און פון דיין ברודער פיל נחה, אירישן נחת חסידישן נחת

(ב) מכתבים לסב סב הכלה הרב מנחם מענדל קונין

ח"י אלול תרצ"ח

אטוואצק

קונין...

מזל טוב לההורים חתן כלה בשעה טובה ומוצלחת בגשם וברוח

הרב שניאורסאהן

RABBI J. SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
 770 EASTERN PARKWAY
 BROOKLYN, N. Y.
 SLOCUM 6-2919

יוסף יצחק שניאורסאהן
ליובאוויטש

ב"ה, כ"ב אייר, תש"ג
 ברוקלין

ידידי עוז הנכבד והכי
 נעלה, בעל מדות תרומיות
 ור"ה אי"א מו"הר מנחם
 מענדיל שי"שו"ב

שלום וברכה!

בזה הנני לבקשו להשתדל בחיזוק
 כל הענינים שהנני עוסק בהם, בהחזקת מרכז
 ישיבות תומכי-תמימים, בהחזקת מרכז לעניני
 חינוך בכל ענפי עבודתו, בהפצת הנדפסים
 ולרכוש מנדבים, בהמגבית בשביל להם לרעבים
 בהמגבית בשביל בנין עבור מרכז ישיבות
 תומכי-תמימים, בהחזקת ישיבת תורת אמת,
 בהחזקת כולל חב"ד, בהחזקת הקרן של הדרי
 תורה ליובאוויטש, בכל הענינים האלו יקח
 חלק בראש בעבודת ההחזקה, כאמור כל אשר
 בכחך עשה, והשי"ת יחזק את בריאותו ואת
 בריאות זוגתו תחי"ואת בריאות ילידיהם
 יחיו ויאריך ימיו וימי זוגתו תחי"בשוב
 ובנעימים ויראו רוב נחת בילידיהם יתרו.

ידידו הדו"ש ומברכו

N. DINAH SCHNEERSOHN
OF LUBAWITZ
770 EASTERN PARKWAY
BROOKLYN 13, N. Y.
SLocum 6-2919

נחמה דינה שניאורסאהן
ליובאוויטש

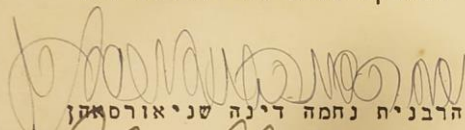
—•—

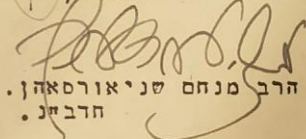
בי"ה, שלהי אלול תשי"י
ברוקלין

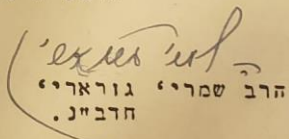
כבוד ידידנו הנעלה וז"ה אי"א
מוה"ר מנחם מענדל שי" שו"ב
קונין.

שלום וברכה!

לקראת השנה החדשה הבאה עלינו
ועל כל ישראל לסובה ולברכה, הננו בזה לברך
אותו ואת בי"ב יחיו בברכת כתיבה וחתימה טובה
על שנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

הרבנית נחמה דינה שניאורסאהן

הרב מנחם שניאורסאהן.
חדב"נ.

הרב שמרי' גורארי'
חדב"נ.

שער הגהות

שיחת ש"פ משפטים, מבה"ח וער"ח אדר ראשון, תשמ"ו

הגהה ראשונה

בס"ד. חלק משיחת ש"פ משפטים, מבה"ח אדר ראשון, ז' תשמ"ו (נעוד).
 א. דעם שבת קומט פאר א כינוס פון בנות ישראל, וועלכער האט זיך אנגעהויבן בערב שבת קודש, און ווערט פארגעזעט אין דעם שבת, און דערנאך ביום ראשון וואס נאך שבת.
 וויבאלד אז יעדער זאך איז בהשגחה פרטית¹, איז פארשטאנדיק, אז דער כינוס איז פארבונדן (בתוכן הענינים) מיט דער צייט ווען ער קומט פאר, צום אלעם ערשטן - מיט דער (פרשה אין) תורה פון דער צייט וואס דערמיט דארף מען לעבן אין דער צייט², ד.ה. אז דאס באלעבט און גיט ארויס דער תוכן העבודה פון יעדן אידן אין דער ^{משיב} ~~אצט~~ צייט³, ובענינו - וויבאלד אז דער כינוס קומט פאר במשך כמה ימים - מיט דריי פרשיות בתורה: פ' 'חגו - וואס משבת פ' יתרו מתברך יום הששי⁴ (התחלת הכינוס), פ' 'משפטים - די פרשה פון דעם שבת (המשך הכינוס), און פ' 'חגו - די פרשה פון יום ראשון (סיום הכינוס).

ב. די ערקלערונג אין דעם - ובהקדמה:

כאטש א יעדער פרט אין תורה איז, זעלבסטפארשטענדלעך, אן ענין יסודי וכללי ונצחי בכל התורה כולה ובכל עניני יהדות, פונדעסטוועגן זעס מען אז געוויסע פרשיות אין תורה רעדן מער בגלוי וועגן ענינים כלליים ויסודיים.

צווישן זיי ווינען די פרשיות שבתורה פון אס די וואכן (מיט וועלכע דער כינוס איז פארבונדן) - פ' יתרו, פ' משפטים און פ' תרומה⁴.

אין פ' יתרו ווערט דערציילט וועגן חגו חגו - וואס איז דער כלל יסוד פון כל התורה והיהדות: בשעת מתן תורה האט דער אויבערשטער אויסגעקליבן אידן אלס זיינעם א פאלק⁴, און האט זיי דעמולט אפגעגעבן כל התורה כולה, זאגט אין דער וועג-וויזער⁵ פאר דע-הנהגה פון אידן און פון כל העולם כולו עד סוף כל הדורות. און מתן תורה (ווען ס'איז אבטל געווארן די גזירה פון תחתונים לא יעלו לעליונים און עליונים לא ירדו לתחתונים⁶) האט אריינגעגעבן דעם כח אין אידן און אין דער בריאה אז דורך תומ"צ זאל מען אויפטאן דעם בירור וויכוח און אריינברענגען קדושה אין די דברים גשמיים פון וועלט, און מאכן א דירה לו ית' בתחתונים.

פ' משפטים איז א פארוועגונג צו די עשרת הדברות שבמתן תורה (בפ' יתרו)⁷ - ווי עס שטייט "ואלה המשפטים גו'", "כל מקום שנאמר כו' ואלה מוסרי על הראשונים, מה הראשונים מסיני אף אלו מסיני"⁹, און דערצו: בסיום הפרשה רעדט זיך וועגן מתן תורה, ובפסוק: פרשת משפטים איז די ערשטע פרשה נאך מ"ת און וועלכע עס רעדט זיך באריכות וועגן דינים ומצוות וואס זיינען פארבונדן מיט דברים וענינים גשמיים וואס תוכנם איז - בירור וויכוח גשמיות העולם¹⁰ און מאכן א דירה לו ית' בתחתונים.

.. כאטש א יעדער פרט אין תורה איז, זעלבסטפארשטענדלעך, אן ענין יסודי ..

ובפרטיות יותר: דער ערשטער דין פון "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" אין "כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי-חנם", וואס אין דעם שפיגלט זיך אפ כללות עבודת האדם¹¹ (כמשך כל ימי חייו, ובכללות - במשך שית אלפי שנים דוהו עלמא) לשמש את קונו¹² (כמבואר בחסידות¹²) בבירור ויוכח הגוף והעולם ע"י תומ"צ, או זיי זאלן ווערן א דירה לו ית' (וואס דער כח ויכולת לזה אין געגעבן געווארן בא מ"ת¹³, כדלקמן (סעיף ד.)).

און אין דאס גופא טיילט זיך (מער בפרטיות) אויף דריי דרגות - עבד כנעני, עבד עברי און אמה העברי, כמבואר אין דעם דרוש הידוע פון דעם אלטן רבי'ן¹⁴ (וועלכן דער צ"צ רופט און¹⁵ "דרוש נבדד מאד"¹⁶) די דריי מריגות עבד כנעני עבד עברי און אמה העברי אין עבודת השם - בנפש האדם.

אין פ' תרומה רעדט זיך וועגן דעם ושבנו - "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"¹⁷ (וואס דערפון לערנט מען אפ¹⁸ דעם ציווי אויף אלע בתי מקדשות, בית ראשון, שני ושלישי) - וואס אין אויך א כלל יוסד אין אידישקייט, און אין דעם משכן אין נשלים געווארן די כוונה פון (מ"ת און עבודת עבד עברי כו') דירה בתחתונים - השראת השכינה אין א מקום גשמי בעולם.

זעט מען, אז די דריי פרשיות - יתרו, משפטים ותרומה - רעדן וועגן יסודות וכללים עיקריים בתורה ומצוות יהדות, און - וועגן הכלית כל הברואה¹⁹: לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

און די פרשיות קומען אין איין המשך וסדר אין ד' עבודת פון עשיית דירה לו ית' בתחתונים: בפ' יתרו¹⁸ רעדט זיך וועגן מתן תורה - ביטול הגירה און די הכנה ונתינת כח מלמעלה אויף טאן די עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחתונים: דערנאך קומט פ' משפטים וואו עס רעדט זיך וועגן עבודת העבד - החללת עבודה זו בעולם, מצד המטה: דערנאך פ' תרומה - וועגן משכן, וואו עס ווערט ושבנו די כוונה פון דירה בתחתונים, "ושכנתי בתוכם".

ובפרטיות - בעבודת כל יום: מ"ת אין דער ענין פון חינוך¹⁹ בלימוד התורה וקיום המצוות, וואס דינט אלס הכנה ונתינת כח והוראה דורכצופירן די עבודה. בעולם פון מאכן א דירה בתחתונים: עבודת העבד באדייט די עבודה בפועל במשך ימי חייו; און משכן באדייט די שלימות העבודה און די פעולה בעוה"צ צו מאכן דארט א משכן דירה לו ית' - אנהויבנדיק פון מאכן א משכן דירה לו ית' מביתו הפרטי ומכל עניניו ומחלקו בעולם, כמ"ש "ושכנתי בתוכם, בתוך כאו"א, ביו - מאכן א משכן בכל העולם - א דירה לו ית' בתחתונים"¹⁹.

ג. ווי גרעזט פיל מאל האבן אידישע פרויען און טעכטער א הייליקע און העכטס-וויכטיקע שליחות אין דורכפירן דעם אויבערשטן'ס כוונה בבריאאת העולם צו מאכן א דירה לו ית' בתחתונים, וואס אין געוויסע הניכטן אין זייער ראלע נאך וויכטיקער און קומט פריער ווי די פון אידישע מאנסביל.

ווי מ'זעט עס בפשטות אין א בית דירה פרטית (וואס אין דעם שפיגלט זיך אפ כללות הדירה לו ית' (5172))

.. און אַך דאס גופא טיילט זיך (מער בפרטיות) אַך דריי דרגות ..

.. ובפרטיות - בעבודת כל יום והחיים: ..

ס"ג

.. וואס אין דעם שפיגלט זיך אפ, כביכול כללות הדירה לו ית' ..

- 3 -

בעולם ע"י תומ"צ, לעשות לו ית' דירה בתחתונים.

און די עבודה טיילט זיך בכללות און דריי מדריות בנפש האדם מלמלמ"ע, מן הקל אל הכבד (הן בעבודתו בכל יומ², הן בעבודתו במשך כל ימי חייו): עבר כנעני, עבר עברי, און די העכסטע מדרית (שלימות העבודה) איז אמה עברי':

"עבר כנעני" גייט אויף תחלת העבודה (אתכמיה), ווען די נפש הבהמית איז נאך בתקפה, עבדא בהפקרא נחא ליי³³, און ציט זיך למטה צו תאוות עוה"ו, נאר ער (דער "עבר כנעני") איז כופה עצמו און איז עובד ה' במעשה בטעלע ממש בסוד מרע ועשה טוב מצד קבלת עול ואימת האדון.

"עבר עברי" איז א העכערע דרגא בעבודה: ביי אים זיינען שוין מאיר די מדות פון נפש האלקית אין נפש הבהמית, ביי און אויך ביי דער נה"ב איז דא א השוקה לה'; זי איז אבער נאך ניט נהפך געווארן לקדושה, און ער זאל ניט האבן קיין המדה צו תאוות עוה"ו. ע"ד ווי אן עבר וואס ברענגט אריין אין חוץ אלע הצרכויות פון די בני בית פון אכילה ושתי'; זיי זיינען נאך אבער ניט ראוי לאכילת אדם - זיי זיינען נאך ניט געקאכט און געבאקט, ניט געענדערט פון זייער טויערדיקן מהות.

די עבודה פון "אמה עברי'" איז וואס די תאוות ומדות פון נה"ב ווערן נהפך לקדושה (אתהפכא) ביי און זיין השוקה איז נאר צו אלקות. ע"ד ווי די עבודה פון אן אמה עברי' כפשוטה, וואס איר עיקר עבודה באשטייט (ניט פון ארויסגיין שאפן די / אכילה ושתי', נאר) פון בישול ואפיית המאכלים וואס מאכט זיי איבער פון א מהות גשמי צו דברים הראויים לאכילה - מאכלים ערבים ומתוקים³³, כמ"ש³⁴ "רעיתי - (מפרנסתי", ישראל מפרנסים לאביהם שבשמים.

ביז אן עס ווערט די תכלית ושלימות פון אן אמה העברי' - מצות יעוד אמה העברי' (לו אדער לבנו)³⁵, וואס / עמולט ווערט זי אויס אמתו און זי ווערט אשה - יחוד איש ואשה, וואס דעמולט (בשעת "איש ואשה זכר") איז "שכינה ביותן"³⁶, והתכלית - הולדת בנים, גילוי כח הא"ס למטה³⁸. וברוחניות³⁷ - די עלי' פון דער נשמה שיוגד בעולם הבריאה (בח"ו אמה עברי') אין עולם האצילות, וואס דעמולט ווערט זי אויס אמה און זי ווערט נתעלה לבחי' ^{בנה"ב} 37 (מלכות דאצילות), די עבודה בבחי' כלות הנפש, וואס דעמולט ווערט תכלית הבורור וההפיכה פון דעם גוף וגשמיות העולם (און אויך בחי' גנה וואס איז דא ביי אן אמה בדיקות ווערט נתברר ונתהפך לקדושה³⁸): און עס ווערט דער יחוד (יעוד) פון כנס"י (אידן) מיטן אויבערשטן, יחוד חתן וכלה (ז"א ומלכות), ועי' ווערט גילוי כח הא"ס למטה (א הולדה חדשה) - די שלימות פון דירה לו, לעצמותו, ית' בתחתונים.

ה. נאכמער:

דער דין איז, אן "אין אמה העברי' נמכרת אלא למי שיש לה עליו או לבנו קדושים כדי שתהא ראוי' דיעוד"³⁸ (ועד' אינה נמכרת בפרוטה מפני שצריך לקנותה בדמים שראויין לגרוע כדי שתגרע פדיונה

.. און די עבודה טיילט זיך בכללות און דריי מדריות ..

.. באשטייט (ניט פון אין ארויסגיין שאפן די פראדוקטן פאר אכילה ושתי', נאר) ..

[על הנכתב "רעיתי - מפרנסתי" - סימן בעיגול את האות מ, וכתב:] ?

.. די עלי' פון דער נשמה שוודדא שהיא בעולם הבריאה ..

.. תכלית הבורור וההפיכה והאתהפכא פון דעם גוף וגשמיות שבעולם ..

-) -

ותצא³⁹, ד.ה. אויב מ'ווייסט אז מ'וועט ניט קענען מיעד זיין (אדער פודה זיין) די אמה - טאר מען איר לכתחילה ניט פארקויפן, ווארום דער תכלית איז - יעוד האמה.

ועט מען דערפון דעם גודל העילוי און כבוד וואס מ'גיסט אים דוקא צו א בת ישראל:
בכדי⁴⁰/פארקויפן א זכר לעבודה איז גענוג - "אם אין לו זממכר בגבנתו"³⁹, און דערביי שטעלט מען ניט קיין אנדערע תנאים:
משא"כ בנוגע א א בת ישראל, וואס איר פאטער מעג איר פארקויפן אלס אן אמה העבריי⁴⁰, שטעלט מען א תנאי אז אויב מ'וועט איר ניט קענען מיעד (אדער פודה) זיין, טאר ער איר לכתחילה ניט פארקויפן.

דאס הייסט, אז אע"פ וואס דער פאטער איז אן עני (ולא מצא מה יאכל) ולא נשאר לו כלום לא קרקע ולא מטלטלין ואפילו כסות שעליו - וואס דוקא דעמולט מעג ער פארקויפן זיין טאכטער⁴¹ לזמן קצר בכדי זי זאל אים ארויסהעלפן בפרנסה ~~לפני כבוד אביו~~ (ווארום אויב ניט צוליב דעם טעם - וועלכער פאטער האלט דען פארקויפט זיין טאכטער⁴¹), און אע"פ וואס בלאו הכי איז אן אמה העבריי יוצאת בסימנים וכו'⁴² (וואס דאס איז אויך א מעלה שבה לגבי אן עבד) - מונדעסטוועגן, איז דאס נאך ניט גענוג טעם אז מ'זאל איר מעגן פארקויפן, און מ'ארף דערצו אנקומען אז מ'זאל איר קענען מיעד זיין, ווארום אין א בת בישראל דארף מען זען בגלוי דעם תכלית איר⁴³ - יעוד (אדער פדיית) האמה, דער ענין החתונה ובנין בית (ירידה) בישראל.

דערפון איז אויך מובן בנוגע לאמה העבריי ברשע ורחניות הענינים: דער "כי ימכור איש את בתו לאמה", ירידה הנשמה בגוף, קען לכתחילה ניט זיין סידור אז מ'ועט גלייך בתחלת הירידה דא תכלית הירידה, וואס זי איז צורך עלי' - יעוד (אדער פדיון) האמה, דער יחוד פון הקב"ה ובנס"י - שלימות פון דער ירידה לעצמותו ית' בתחתונים.

1. ע"פ הנ"ל איז מובן ווי אויך אין דעם ענין כללי בעבודה ה' שבפ' משפטים (עבודת העבד - די דינים וועגן עבד ואמה העבריי) ברענגט זיך ארויס די מעלה פון עבודה נשי ובנות ישראל אין אן עבודת/פדו-מאבן א-יירה-בתחתונים: די שלימות פון דער נשמה דא למטה (כללות ענין עבד ואמה) לעשות לו ית' ירידה בתחתונים בכל הדרגות הנ"ל דריקט זיך אויס דוקא אין אן אמה העבריי (א ב בישראל), די עבודה פון אהתקמא - מהפך זיין די מרות פון נה"ב און עניני העולם בכלל לקדושה, אז זיי זאלן ווערן א דירה לו ית'. און דוקא בא דער אמה עבריי (משא"כ ביי אן עבד, א זכר) דריקט זיך אויס שלימות העבודה - יעוד האמה, יחוד זיין (הקב"ה ובנס"י) - דירה לעצמותו ית' בתחתונים. און נאכמער: דוקא בא דער אמה העבריי איז דא דער תנאי בתחלת המכירה (ירידה) אז זי תכלית מוז זיין יעוד (אדער פדיון) האמה. וואס דערפון איז מובן (א) היות די מעלה שפיגלט זיך אים דוקא אין א בת בישראל (אן אמה, און ניט

ס"ה

.. טאר ער איר מלכתחילה ניט פארקויפן ..

.. דוקא דעמולט מעג ער פארקויפן זיין טאכטער לזמן קצר בכדי זי זאל אים ארויסהעלפן בפרנסה (מצד כבוד אב) ..

ס"ו

.. משא"כ ביי א עבד, א זכר מאנסביל) דריקט זיך אויס שלימות העבודה ..

.. דער תנאי בתחלת המכירה (ירידה) אז דיער תכלית מוז זיין יעוד (אדער פדיון) ..

.. (משא"כ ביי אן עבד, א זכר מאנסביל) ..

.. וואס דערפון איז מובן: היות אז די מעלה שפיגלט זיך אפ ..

א (גבר), באוויזט עס אז אין דער עבודה האט א בת ישראל א מעלה לגבי אן איש - אז דוקא נשי ובנות ישראל טוען אויף די שלימות העבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים (וואס דער כח לזה איז געגעבן געווארן בא מ"ת, און דער פולער אויסדרוק דערפון איז אין משכן), ווי גערעדט פריער - אז זיי נעמען די חסמים און משתן וואס דער בעל ברענגט אריין אין שטוב, און גרייטן דאס צו/למאכל אדם, איש ועלכן מ'באקומט חיות און כח צו לעבן און עובר זיין את ה', בדוגמת המעלה פון עבודת אמה העברי' לגבי עבודת העבד, כנ"ל.

ביו הכלית השלימות בעבודה זו - יעדו האמה - דער ענין פון חתונה ובנין בית בישראל, וְהַתְּכַלִּית - הולדת בנים ובנות; אז זי ווערט געלעה העכער פון זיך דרגא פון אפי' ובישול לעבולה, און עס ווערט דער יחוד פון איש ואשה, והולדת בנים ובנות, הכלית השלימות פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים.

ז. לויט דעם ביאור הנ"ל איז מוכן די שייכות והמשך פון די דריי פרשיות הנ"ל - יתרו משפטים יתרומה - בקשר מיט מעלת נשי ובנות ישראל:

אין די דריי ענינים כלליים (מ"ת, עבודת העבד, משכן) בג' פרשיות אלו איז אונטערגעטראכטן מעלת נשי ובנות ישראל, ווייל אריינע פרויען און טעכטער נעמען א הויפט-איינטייל אין דער עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים - דער חוכן פון די דריי אויבנדערמאנטע ענינים: מ"ת, חינוך - די נתינת כח צו זיך עבודה פון לעשות לו ית' דירה בתחנותים, וואס אלס הקדמה לזה האט מען גערעדט פריער צו די נשים ('כח האמר לבית יעקב'); דערנאך איז זיך עבודה בפועל - עבודת העבד - ווערט די שלימות העבודה אנגעדייטעט אין א בת ישראל (אמה העברי'), ביו זיך דער/שלימות בזה - יונו⁴³ האמה, יחוד איש ואשה (כנס' והקב"ה), וואס דעמולט איז 'שכינה ביניהן' - 'ושכנתו בתוכם' אין דעם משכן⁴⁴ בבית פרטי זה; דערנאך נרדבת המשכן - די שלימות בפועל פון דירה בתחנותים, דער משכן בעולם⁴⁵ (ניס נאר בבית פרטי) - האבן די נשים מקדים געווען, לפני האנשים⁴⁶.

ח. ע"פ המבואר לעיל איז פארשטאנדיק די שייכות פון דעם כינוס דבנות ישראל וואס קומט פאר בימים אלו מיט די פרשיות שבתורה פון ימים אלו (פ' יתרו, משפטים, תרומה)⁴⁴ און דער לימוד וואס מ'קען דערפון ארויסנעמען בנוגע צו דעם כינוס - א צווייענדיקער לימוד:

דער ערשטער לימוד וואס מ'האט דערטון איז - די סטעציעלע שליחות והסקיד פון בנות ישראל צו מאכן א דירה לו ית' בתחנותים, דורך דעם וואס יעדערע פון זיי וועלן, בעז'ה, בקרוב ממש חתונה האבן און אויפגעשטעלן א בית בישראל - א משכן לה', כולל דורך משפע זיין אויף איר מאן בכל עניני קדושה ותמיצ', און אויפמאדעווען קינדער מיט א חינוך על טהרת הקדוש (דער ענין פון מתן תורה הפרטי).

און אזוי אויך - משפע זיין אויף דעם גאנצן ארום אין הפצת היהדות והפצת המעונות חוצה, דורך זיין א דוגמא חי' ווי א אידיש פרוי און טאכטער דארף זיך אויפפירן, וואס דעמולט וועט זיין ממנה תראינה וכן

.. א זכר מאנסביל ..

.. ביו התכלית בעבודה זו ..

ס"ח

* און דער לימוד וואס מ'קען דערפון ארויסנעמען בנוגע צו דעם כינוס .. [הציון ""] פירושה סימון להתחלת פיסקא בפ"ע

.. א דוגמא חי' ווי אן אידישע פרוי און טאכטער דארף זיך אויפפירן, וואס דעמולט וועט זיין - ממנה תראינה ..

- 5 -

תעשינה רבות.

און דערצו האבן נשי ובנות ישראל אויך די סאמע איינפֿינטלעכע שליחות - צו ברענגען די נאולה האמיחית והשלימה. ווי גערעדט מערערע מאל, אז כשם ווי בא יצ"מ איז "בשכר" 45 (בזכות 48) נשים זדקניות בגאול אבותינו ממצרים", אויז איז דאס אויך בכל דור ודור⁴⁷, און ספעציעל בדורנו זה, וועלכער איז א גלגול פון דור מצרים⁴⁸.

און מ'זעט איינגעלעך בטבע נשי ובנות ישראל, אז בא זיי (מער ווי בא אנשים) זייגט זיך בפשטות צו שוין ערויסגיין פון גלות, און גיט אריין דערצו גיט אנקומען צו סיפורי-עליקים, און מ'דארף זיך מיט זיי ווייניקער אמפערן או מ'דארף שוין ארויס פון גלות ווי מ'דארף זיך משתדל זיין מיט אנשים⁴⁹.

ס. דערצו האט מען א צווייטן לימוד - פאר אנשים - וועגן דעם גדול הכבוד וואס זיי דארפן אמעקען צו נשי ובנות ישראל, וויסנדיק גדול מעלת נשי ובנות ישראל (כנ"ל בארוכה), וואס דערויף (כבוד האשה) האט מען דעם צעסטן לימוד פון דעם דין הנ"ל בנוגע צו אן אמה העברי' (אז אביה טאר איר ניש פארקויפן טיידן מ'קען מקיים זיין מצות יעוד).

ווי דער דין אר"י 50 - "צו חכמים יהא אדם מכבד את אשתו יו"ט מגופו כו":⁵⁰
 ס'איז מובן אז דער דין רעדט ניש וועגן איינעם וואס איז מבוה גופו ח"ו, כפסק ההלכה⁵¹ אז "אין לו לאדם רשות על גופו כלל להכותו ולא לביישו ולא לצערו בשום צער כו". נאר מ'זאגט מכבד זיין דעם אייגענעם גוף זיינענדיק "קנין הקב"ה"⁵², ואעפ"כ איז דער דין, אז וויפל אן אדם איז מכבד את גופו, דארף ער מכבד זיין את אשתו יו"ט מגופו.

דער לימוד דערפון איז בפשטות - ביהם איש לאשתו:

אע"פ וואס בכלל איז אן אשה און "עור כנגדו"⁵³ וסמל לו, פונדעסטוועגן דארף דער איש איר מכבד זיין ניש נאר כגופו, ווי ער איז מכבד זיך אליין, ד.ה. איר נאכגעבן און ארויסהעלפן אין אלע זאכן פונקט ווי ער טוט פאר זיך אליין, נאר נאכמער - "מכבד את אשתו יו"ט מגופו", ער דארף איר ארויסהעלפן און מעורר זיין וכו' נאכמער וויפל ער טוט פאר זיך אליין, ד.ה. אפילו אויב זיין פרוי וויל האבן הילף אין א זאך וואס ביי אים איז דאס ניש אויז תומם מקום און ער מיינט אז ס'איז א קלייניקייט - דארף ער איר מכבד זיין און דעאלט ארויסהעלפן בכל התנאי אפילו על חשבון עצמו.

עאכ"כ ווען עס רעדט זיך (ניש וועגן דברי רשות, נאר) וועגן ענינים טובים וקדושים והומ"צ - אז די פרוי וויל לערנען תורה כולל תורת החסידות, און וויל ארויסגיין טאן אין הפצת היהדות והפצת המעניות חוצה, איז זי זיכער זאך אז דער מאן דארף מכבד זיין איר רצון (און - יו"ט מגופו) און איר מעורר זיין און ארויסהעלפן בכל אופן האפשרי.

ד.ה. אז אע"פ וואס בנוגע צו אן אשה זיינען דא הגבלות בנוגע לקיום המצוות ותלמוד תורה (נא"ר)

- .. און ספעציעל בדורנו זה, וועלכער איז א גלגול פון דור יוצאי מצרים ..
- .. און מ'זעט איינגעלעך בטבע נשי ובנות ישראל, אז ביי זיי (מער ווי ביי אנשים) זלייגט זיך בפשטות צו ארויסגיין שוין פון גלות ..
- ס"ט
- .. וואס דערויף (כבוד האשה) האט מען דעם צעסטן בולטן לימוד פון דעם דין הנ"ל ..
- .. היפך פסק ההלכה אז "אין לו לאדם רשות על גופו כלל להכותו ..
- .. ד.ה. איר נאכגעבן און ארויסהעלפן אין אלע אירע זאכן ..
- .. און דערמיט ארויסהעלפן בכל התנאי אפילו על חשבון עצמו ..
- .. און וויל ארויסגיין (באופן דציניעות) טאן אין הפצת היהדות והפצת המעניות חוצה, איז זי זיכער זאך אז דער מאן דארף מכבד זיין איר רצון ..
- .. צו אן אשה זיינען דא הגבלות בנוגע לקיום המצוות ותלמוד תורה (נא"ר) ..

2

(שמועה זו נאמה בו' (קירובין סד, א').

- (17) נזח, ה. (18) ראה רמב"ם ריש הל' ביהב"ח. וראה לקו"ש חשו"ע' 302 ואילך. וש"ג.
- (18*) תניא רפ"ו.
- (18**) ובתלולת ספר שמות (עד מ' יתרו) מסופר ע"ד גלות ויצ"מ - בתור הקדמה והכנה למתן תורה (לקו"ש ח"ג ע' 908).
- (19)
- (19*) ובמסעות - עבודת העבד (בפ' משפטים) תוכנה - עשיית משכן פרט לה' בביתו ועבודתו הפרטית; ועשיית המשכן (בפ' תרומה) - משכן הכללי בעולם (כדלקמן הערה 43).
- (20) ראה בר"פ ע"א, ב. זח"א קנז. א. אוה"ת נ"ד ח"ב ע' תתקא ושם ע' תתנח ואילך.
- (20*) יבמות סג, א (ובפרש"י).
- (21) ומלעל נשי ישראל מדרגת גם בצ"ח (הבאה לפני ובתקדמה לג' מרשיות ועינינו אלו, כנ"ל הערה 4.
- (18**) כי בוכות נשי צדקניות נאלו אבותינו ממצרים, כדלקמן בפנים.
- (21*) יתרו יט, ג. (22) מכילתא ופרש"י עה"ט. (23) מכילתא שם. ועד"ו בפרש"י.
- (24) ויקהל לה, כב. (25) רמב"ן עה"ט. ועוד.
- (26) לנשי ובנות ישראל בעת ביקורו בדיגא יב-כ אדר תרצ"ד (לקו"ד ח"א חקעא, ב ואילך).
- (27) להעיר מקידושין לה, סע"א.
- (28) כידוע שעבודת האדם צ"ל כמו בחי' עבד לה' - כמ"ש (בחר בה.נה) "כי לי בני עבדים", אם עבדים" (פיטס היום הרת עולם). ועוד. וראה תניא פמ"א (נז, א) "שכל אדם צ"ל בשתי בחי' ומדרגות... בחי' עבד ובחי' בן". וראה המשך תרס"ו ע' קנז. ע' שם ואילך. וראה הערה 30.
- (29) "כי ימכור איש דא קוב"ה את בתו דא נשמתא קדישא (ישראל) לאמה למהוי אמה משתעבדא בנייכו בהאי עלמא" (זהר פרשתנו זו, סע"ב. וראה שם צד, ב), וכשירדת הנשמה בגוף נק' אמה (תקו"ו בסוף החיקונים חיקון ז (הובא באוה"ת פרשתנו ע' א'עט)).
- (30) ובכללות - ירידת הנשמה היא מעולם האצילות לעולמות בי"ע, דכשהנשמות היו בעולם האצילות קודם ירידתן בבי"ע נק' בנים לה' או בתי (ברתא דמלכא), וכשירדו לבי"ע שנשעו יש דובר נפרד נק' עבדים או אמה (אוה"ת שם ע' א'קלס-מ. וראה המשך תרס"ו שם).
- (31) ומה שעבד ואמה בפשטות הכתובים קאי על עבד ואמה לבן אדם (עבד לעבדים) ולא עבד להקב"ה. ואדרבא - בפשטות היר"ו דבר של חסרון הבא ע"י מכירת ב"ד בגניבתו או ע"י מכירת עצמו, היפך מעבד לה' [שלכן רוצעים את אזנו - כי "אזן ואת שמעה על ה"ס לא תגנוב והלך וגנב תרצע", ואם במוכר עצמו - "אזן שמעה על ה"ס כי לי בני עבדים ולא עבדים לעבדים והלך זה וקנה ארון עצמו" (מכילתא ופרש"י פרשתנו כא, 1)] -

(31) .. ואדרבא - בפשטות הרי"ו דבר מצב של חסרון הבא ע"י מכירת ב"ד בגניבתו או ע"י מכירת עצמו, היפך מעבד לה', [שלכן רוצעים את אזנו - כי "אזן ואת שמעה על ה"ס לא תגנוב והלך וגנב תרצע", גם ועכ"פ - במוכר עצמו ..

הנה גם פרט זה (עבדים לעבדים) ישנו בירידת הנשמה למטה בגוף וגשמיות העולם, כמבואר באוה"ת מרשתנו (ירוש ע' א' קכח) שבתי "עבדים" לה' הנרמזים בפרשה זו "ע"כ צ"ל שיש להם התקשרות בגשמיות ג"כ דאל"כ היו נק' בני חורין" ומ"ש כאן "עבד או אמה הוא חפצו שאינו בן חורין גמור" (ולא כמו "כי לי בני עבדים" וצדיקים הגדולים הנק' עבדים - שהם עבדים למעליזתא, עבד לה'), כי יש לתן תאווה וגשמיות וזו "שעבוד לרשות אחר" (עבד לעבדים), לגשמיות העולם.

וע"י עבודתו בבידור וזיכוך הנח"ב והעולם נעשה בן חורין (מעבודתו לגשמיות) ונעשה רק עבד לה' גבול, וזו אמיתית ענין דבני חורין.

(32) ראה דרושים הנ"ל (הערה 14) הביאור בג' דרגות אלו בתפלת כל יום.

(33) גיטין יג, א. (33*) ראה יבמות שבהערה 19* (נעתק לעיל בפנים).

(34) שה"ש יג, ט. שהש"ר עה"ט. (35) ראה מרשתנו כא, ז ואילך. (36) דרושים שבהערה 14.

(36) סוטה יז, א.

(36*) ראה לקו"ת שה"ש מ.א. ד"ה שמה השמה תרנ"ז -סה"מ תרנ"ז ע' קעז ואילך. ובכ"מ.

(37*) וראה דרך חיים שם מפ"ו, העילוי באשה ובת לגבי אמה עברי' (גם במשטות הענינים).

(38) וא"ם רעה בעיני אדוני' אשר לא יערה" - או "והפדה", כמשנ"ת בדרושים הנ"ל. אלא שבוה גופא הסדר הוא משכנות יעודה קודמת למצוות הפדי' (בכורות יג, א. רמב"ם הל' עבדים פ"ד ה"ז), כי חלליה השלימות היא - יחוד זו"ן, חתן וכלה.

(38*) רמב"ם שם הי"א.

(39) שם ה"ג. (39*) מרשתנו כב, ב.

(40) ואין ביה דין מוכרים את האשה בגניבתה (סוטה כג, ב. רמב"ם הל' גניבה פ"ג הי"ב).

וגם בנוגע למכירת עצמו - אין אשה יכולה למכור את עצמה לאמה (מכילתא משפטים כא, ז. רמב"ם הל' עבדים פ"א ה"ב).

(41) רמב"ם שם ה"ב. - המקורות - נסמן באנציקלופדי' תלמודית ערך אמה העברי' ע' לא הערות 47-49.

(42) שם ה"ה.

(43) ולהעיר שגם המשכן (ושכנתי בתוכם) הו"ע של יעוד - ויעודו לך שם (תרומה כה, כב), איעז לכם שמה (תצוה כט, כב) - ראה אוה"ת שם ע' א' קמב, וכן במ"ת הי' יעוד (יחוד) הקב"ה וכנס"י - יום חתונתו זה מ"ח.

יש לומר החילוק ביניהם (וסדר ג' פרשיות אלו): מ' יתרו (מ"ת) - יעוד מלמעלמ"ט; מ' משפטים (יעוד אמה העברי') - יעוד מלמעלמ"ע, ע"י עבודת האדם (יחוד איש ואשה) במשכן המרטי; מ' תרומה - יעוד במשכן, בעולם, חיבור ב' הקיום השראת השכינה למטה (מלמעלמ"ט) במקום המשכן שנעשה ע"י עבודת האדם (מלמעלמ"ע).

(43) .. פי תרומה - יעוד במשכן הכללי, בעולם, חיבור ב' הקיום ..

4

- 44) ולתעיר גם ססיום הכינוס הוא בא' דראש חודש אדר - השייך במיוחד לנשי ובנות ישראל כידוע שנשים משמרות ראש חודש יותר מן האנשים (פדר"א פמ"ה. הובא בטור או"ח סתי"ז. ועוד). וראה לקו"ש ח"ח ע' 315 ואילך ובהנסמן שם. וראה בהנסמן לקמן הערה 46.
- 45) סוטה יא. ב. שמרר פ"א. יב. 46) במדבר פ"ג. ו.
- 47) ראה י"ל ש"ש רות רמו חרו בסופו (ממדורש וזטא רות): אין הדורות נגאלים אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור.
- 48) שער הגלגולים הקדמה כ. ל"ח וספר הליקוטים (להאריז"ל) שמות ג. ד.
- 49) להעיר ממאמרי אדה"ו ענינים (ע' שמג ואילך. ע' שמד ואילך. ועד"ו באוה"ת תשא ע' א'תקפה ואילך) ד"ה ענין ר"ח שהוא י"ט של נשים שמשמרות אותו יותר מהאנשים משום שלא רצו ליתן נזמיהן לבעליהן במעשה העגל - שנשים מרגישים יותר מאנשים אך שאין ממש במזלות ושרים דלמעלה כו'.
- 50) יבמות סב. סע"ב. רמב"ם הל' אישות סט"ו הי"ט. וראה ב"מ נט. סע"א. שו"ע אדה"ו חו"מ הל' אנגאה ס"ב.
- 51) שו"ע אדה"ו שם. הל' נוקי גוף וגנש ודיניהם ס"ד.
- 52) רמב"ם הל' רוצה ושמירת נפש פ"א ה"ד. רדב"ז הל' סנהדרין ספ"ח.
- 53) בראשית ב. יח. יבמות שם.
- 54) הל' ת"ת לאדה"ו ספ"א. וראה גם ספר הסידים סי' שיג. ב"י או"ח סמ"ו. רמ"א יו"ד סרמ"ו ס"ו. ועוד.
- 55) ראה גם אגרות קודש אדמו"ר מהוריי"צ ח"ג ע' תסה ואילך. ח"ד ע' קפו ואילך. ח"ה ע' שלו ואילך. ועוד.
- 56) "שחיובן חמדי כו" - אגרת המחבר בהקדמת ספר החינוך.
- 57) גוסף לזה שיש לה שכר כשלומדת הלכות שאינן צריכות להן - הל' ת"ת שם. וראה לקשיחת אחש"פ ס"ז.

העולם כולו עד סוף כל הדורות אין
 מתן תורה (וזהו טעמו של בעשורן די
 גידרה פון התנאים לא יעלו לעליונים
 און לעליונים לא ירדו לתחתונים) הט
 שיינענעקען דעם בח און אידן און און
 דער ירידה או דירה תמימה פול בעצ
 אפשטן דעם בירור ויחוד און ארצי
 כרענען קדושה אין די דברים גשמיים
 פון וועלט און מאכן א דירה לו ית'
 בתחתונים.

מ' משפטים און א פארזעצונג צו די
 עשרת הדברות שנבנתו תורה (במ'
 יתרו) - ווי עס שטייט "אכה
 המשפטים גר", כל מינוע שנאמר בו
 והלה מוסר על הראשונים, מה
 הראשונים מניין און און מניין און
 דעצוה בנייה והשפלה דעם ווד ווען
 מתן תורה ובפשוטו: משפט משפטים
 און די ערשטע פרשה גאר מיל און
 וועלכען עס יעדט זיך בארבות ווען
 דעם ומצות וואס זיינען פארבונדן מיט
 דברים וענינים גשמיים וואס חובבן און
 - בירור ויחוד גשמיים העולם און
 מאכן א דירה לו ית' בתחתונים.

ובמשיכה תורה דעם ערשטער זין
 פון "אלה המשפטים אשר תשים
 לפניך" און בלי ויקח ענין עברי
 שום יכבוד ובבחינת גאון לחשי
 חשב והוא אין דעם ששילב זיך און
 כללות עובדת האדמי" (במשך כל ימי
 חיותו ובכללות - במשך שנת אלפי שנה
 דורה עולמית) לשמש גאר קונוי (מבואר
 בחסידות) בירור ויחוד הגוף העולם
 עיי תמימה, און זיי זאלו ווערן א דירה לו
 ית' וואס דער בח ויכולתו ליה און עני
 געבן עוקערן בא מתוה, בולקען (פנימי
 די

און דאס גופא שילט זיך מער
 במשיכה) און דריי דרגות - עבד
 כנוע, עבד עברי און אמה העברי,
 כמבואר און דעם דרוש הדרוש פון דעם
 אלטן הכרתי (וועלכען דער צ"צ רופט
 און דרוש נכבד מאד"ם) די דריי

10. תוספתא אר"ט (בבב"ר - 10 שו"ר ט"ו)
11. ראה רבינו ריש פרשתו וזהו
12. ר"ש ט"ו ט"ו
13. שו"ת (בבבבבב) ע"פ
14. ראה ריש ת"כ ע' 1000 ו' שפ"ט
15. חז"ק ו' ד"ד התורה וכו'
16. ראה שו"ר י"ד ה' (נכבד וזהו בארית
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
17. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
18. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
19. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
20. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
21. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
22. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
23. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
24. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
25. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
26. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
27. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
28. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
29. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
30. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
31. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
32. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
33. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
34. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
35. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
36. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
37. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
38. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
39. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
40. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
41. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
42. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
43. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
44. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
45. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
46. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
47. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
48. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
49. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
50. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
51. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
52. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
53. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
54. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
55. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
56. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
57. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
58. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
59. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
60. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
61. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
62. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
63. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
64. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
65. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
66. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
67. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
68. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
69. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
70. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
71. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
72. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
73. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
74. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
75. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
76. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
77. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
78. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
79. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
80. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
81. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
82. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
83. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
84. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
85. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
86. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
87. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
88. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
89. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
90. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
91. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
92. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
93. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
94. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
95. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
96. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
97. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
98. קדושתו משפט 1000 ו' 1000
99. וואס מ'מנוע ע' באיקל. משה וכלבו ע'
 ראה ואלה המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה
 ראה גם בספרו וזהו
100. וקצו מלכו ט"ו ואלה המשפטים וכו' פ'
 תמונה בעד בעד מ"ו ב"ד לומר תורתו חז"ק פ'
 פירמה ו' אקראמה. ראה גם ד"ד ואלה
 המשפטים תולידו מזה ז"ל פ"ה

אין ה' 2

.. און מאכן א דירה לו ית' בתחתונים ..

.. די ערשטע פרשה נאך מ"ית, אין וועלכער עס רעדט זיך באריכות ..

15) .. ראה ראב"ע, רמב"ן, אברבנאל, לק"ט עה"פ .. [סימן בעיגול תיבת "לק"ט", ובצד הגליון כתב:] ?

18) והוא בלתי רגיל שהצ"צ יכנס וישתמש בתוארים בנוגע למאמרי אדה"ו. [תחלה נכתב "בלתי רגיל כללי", ועל תיבת "כללי" ציינו המניחים סימן שאלה. כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק תיבת "כללי" וסימן-השאלה; תחלה נכתב "יכנס לתוארים", ותיקנו המניחים שיהי כתוב "יכנס וישתמש בתוארים", ובצד הגליון כתבו סימן שאלה. כ"ק אדמו"ר שליט"א מחק את סימן השאלה; כמ"כ על כללות החערה כתבו סימן שאלה, וכ"ק אדמו"ר שליט"א מחק זאת]

דירה הן בנוגע להנהגה בענינים
אנשיים הבבית והן בנוגע להנהגה
בענינים רוחניים.

און אין די דריי ענינים ופרטים הנ"ל
(בעשיות) דירה בתחומים: חתן חתונה
דער ענין פון חתון גבנים הבבית
אנהייבניש פון קטנות - זעט מען אן

דאס הענגט אפ אינעם גרעסטן טייל און
זעט אין די פרטים אויפגאבע פון דער
אויבער. דירה (בבית) ווענד - די
עבודה פון דורכשניין בשפיל די דירה פון
יח' בבשיות העולם - זעט מען אן די
אשה נקמת די 'משיח' און 'משחית' וועט
דער בעל בענגען אריין און שטיב און
גרייט זיי צו אן דעם ששטן א בנין
לבוש און פון די חסים א סאכל אדם,
פון וועלכן משקומט חיות און כח צו
לעבן און דיער דעם אויבערשטן, בלשון

וחל"ה, אדם מביא חישו חישו כוכס
פשתן: זעט (בתנ"ך) 'במצאת אשתו
במאה עשר המעשרות על רגליה,
חשון - מאכן פון ששטן א משכב ליה
- זעט מען אן די אויפמירונג און דער
אידישער גייסט פון חוץ ווענדט זיך אין
הענגט אפ פון דער מרה.

וועט דערפאר זעט מען אין די דריי
אויבערשטעס יסודות מון אוישי-
קייט ועשיות דירה לוי (מ'ת) עבודת
העבו, משכונ' - די מעלה פון נשי
ובנות ישראל לגבי אנשים הבנים:
בא פתן תורה און בא גבית המשכן
ווערן נשים דערמאנט אין תורה פ' ד'
אנשים:

די הקדמה צו מית און געווען: בה,
תאמר לבית יעקב¹, אלו הנשיא², און
עירשט דערפאר, תגיד לכוונש'אלי³ -
אלו הנשיא⁴, אזוי אורד בא גבית
המשכן ששיש⁵, ריבואו הנשים על
הנשים⁶, פריער די נשים און דערפאר די
אנשים⁷.

און דער מען איז קדימת הנשים
לנשים (בא מית און גבית המשכן) איז
(איר) מנד ייער קדימה דמנהג
בעיריה זו, כנ"ל:

פירט באטיימעליעך אן אין גע-
וויסן פריער האט מען אנפארטרויט
אידישע פרייע נאכמער און פריער פאר
די מענטש'ליש'ע דער הימט אנפירונג אין
די יסודות פון אוישיקייט, מית און
עשיות המשכן, וועט זיי וויגען דער ענין
פון לעבן קינדער א תורה ויהודי (מתן
תורה) און מאכן פון דער ששטן (העלן)
בעולם - חשון ועשה, כנ"ל) - א
משכב ליה (שכנות בוכמ' - כללות
הענין פון לעשות לוי ית' דירה
בחתונתם, ווי ערקלערט אויפמירלעך
אין דער שיהא הידועה פון כ"ח מית
אמר'י⁸.

1) ימות מנא (בבב"ש)
2) מעלה נבי 'ישאל אדונתם כח נביא'
הוא לפני הדקושה לל מרצית וענינים אלו,
כ"ח הענין א' (ל' כ' כ"ח) ע' מ' ג'ד'שית נשאל
אמנות מנשים, כולקת מנשים.
3) יתן י' ב.
4) ככללה הושי' עניש
5) וכן ככללה שם ועדי' פרישי.
6) וכן קודם ל' כ' ב.
7) (בבב"ש) קודם מרה.
8) לשי מות יתהל' כח משהו תראוביב
אור תרוד' ולרוד וי' מ'ע' כ' ה'ל'.

4 (אין עמ')

- .. הן בנוגע להנהגה בענינים בהבבית והן בנוגע להנהגה בענינים הרוחניים ..
- .. דאס הענגט אפ אינעם גרעסטן טייל, און דאס איז די הויפט אויפגאבע ..
- .. און גרייט זיי צו - פון דעם פשתן ..
- .. האט מען אנפארטרויט אידישע פרויען נאכמער (און פריער פאר די מענער) מיט דער הויפט אנפירונג ..

עבד עברי' איז א העברער דרינג
 בעבודה: ביי אים זיינען שוין סאר די
 מדות פון נפש האלקות און נפש
 הבחימה, ביי אן איד ביי דער גהיב איז
 דא א תשוקה להי' זי איז אבער נאר גיט
 נהנהר בעיון לקדושה, אן ער זאל גיט
 הגביר יסוד הטהר צו האות ער'ן, ער
 ווי אן עבד וואס ברענגט צוויין אן איד
 אלע העבריות פון די בני בית אכילה
 ושתי' זיי זיינען גאר אבער גיט ראוי
 אכילת אדם - זיי זיינען נאר גיט גיט
 האכט און געזאקט, גיט גענעדערט פון
 זייער טרייערדיקן מחות.

די עבודה פון אמה עברי' און וואס
 די האיות מדות פון גיט ווערן נהנהר
 לקדושה (אתהפכת) ביי אן זיין תשוקה
 איז גאר צו אלקות, ער ווי די עבודה
 פון אן אמה עברי' כפשוטה, וואס איר
 עיסר עבודה באשטייט גיט אין ארויס
 גיט שאפן די פראדוקט פאר אכילה
 ושתי' (גם) פון ביטול האיות האמלית
 וואס מאכט זיי איבער פון אחרות נעמה
 צו דברים הראויים לאכילה - מאכט
 ער'ים והתקוות' במישי' ער'ים -
 (מפרנסת) ישראל מפרנסים לאכילת
 שבועות.

ביי אן עס ווערט די תכלית ושלמות
 פון אן אמה העברי' - מוחזק עיד אמה
 העברי' (ולו אדער לבנות), וואס דער
 מש' ווערט זי אים אמה און זי ווערט
 אשתו - יחוד איש ואשה, וואס דער
 מולד (משקע) איש ואשה (וכו') איז
 משכנה ביהתי', התכלית - והילת
 כנס, גילוי כח האים למשנה.

וברותיות - די עילי פון דער
 נשמה ש'ואם בעולם הבריאה (ביי' אמה
 עברי') און עילם האיות, וואס דער
 מולד ווערט זי אים אמה און זי ווערט
 תכלית כתי' נר'ים (מלכות דאמילת),
 די עבודה כתי' כולת תענוג, וואס דער
 פון הולדת התכלית הברירה והאמתהבא
 פון דער טוב ונשמות העולם למ איד
 בתי' ונה, וואס איז דא ביי אן אמה
 ברירה ווערט נהנהר ונהנהר
 לקדושה: און עס ווערט דער יוהר
 (ערד) פון כנסי' (אדך) מוטן איבער-
 שטן, יחוד חתן וכלה (רא' ומלכות),
 וציון ווערט גילוי כח האים למטה (א'
 הולדה חשה) - די שלמות פון ודיה
 לל, לעצמותה, יתי' בחותנות.

ה. נאמצער:

דער דין איד, אן און אמה העברי'
 נמכרת אלא למי שיש לה עליו אן לבנו
 קדושין בדי שתתן אר'י' ליעדו**
 (ועדו' אנה נמכרת בפרוסה, ממני
 שצריך לנטויה בדמי' שראוי' לרעון
 בדי שמתרע טרונה התצ'י', ד.ה. אר'ם

Handwritten notes in Hebrew, including a large arrow pointing to the right and several smaller annotations.

24/

111	דעה ימנות שנושית 42 (תקנת לעל
מכניס	
112	שליש א. ב. עמלתי ער'ם
113	ראש חטאתו כח, זי נאלי
114	מזכר א. א.
115	ראש לקוח שריש ב. א. ותי' שפת חשבון
116	חתי' (מרת ור'וי' ע' קני' איל'ל) בענין
117	הריב'ם שנושית ב.
118	וואס דער ר'ים עס פני' העיל'ל אמה ומת
לכח אמה עברי' (נת כפשוטה העניות)	
119	ראש ר'וי' כתי' אר'י' אר'י' לא ער'י' -
א. גמול' סמכות ברוש'ם תיב' אר'י' ענת	
נאצ' אר'י' ר'וי' סמכות יצוד' קר'ות לכי'ת חר'י'	
ובכוחו ב. א. א. ר'וי'ם הל' ער'ים פ'ד ח'תן, כי	
תכלית ה'ר'וי'ם הוא - יחוד ור'וי' חתן וכלה	
120	הריב'ם עס ר'וי'
121	עס ר'וי'

.. שאפן די פראדוקטן זאכען פאר אכילה ושתי' ..

.. וואס מאכט זיי איבער פון א "גראבן" מהות גשפצ' צו דברים הראויים לאכילה ..

לעל התיבות "רעייתי - מפרנסתי", על האות מ ציינו המניחים (בהמשך להגהה הראשונה) בצד הגליון למדרש ולכ"מ בדא"ח. כ"ק אדמו"ר שליט"א ציין "41" אצל תיבת "מפרנסתי", ואצל מה שכתבו בצד הגליון

Handwritten mark or signature at the bottom left of the page.

מזוייט או מרועט ניט קענען מייער זיין
(אדער שוודע זיין) זי אמה — טאָר מען
איר למתחילה ניט פארקויפן, וואָרט
דער תנאים איז — יעדע ראמה.

זעט מען דערפון דעם גדול העלוי
אין כבוד וואָס מיטט אָס דוקא צו אַ בת
ישראל:

מבדי צו פארקויפן אַ נכר לעבדות איז
גענוג — אַס איז לו תמכר בנכמתו,
און דערביי שטעלט מען ניט קיינע אַר
דערע תנאים:

משא"כ בנוגע אַ נכר בישראל, וואָס
איר פאטער טען איר פארקויפן אַלס אַן
אמה העברית, שפעלט מען אַ תנאי פֿון
איר מירועט איר נישט קענען מייער
(דערע מרות) זיין, טאָר ער איר
מלכתחילה ניט פארקויפן.

דאָס הייסט, און אַלעס וואָס דער
פאטער איז פֿון ער (אויס מאַג מיר אַבן)
וואָס נשאר פֿון גרויס לאַ קריגע וואָס
מלכתחילה אַפילו כּמת עשילי — וואָס
דוקא דעמולט מער ער טעריטורן זיין
טאטענדין זומן קער מבדי אַ זאל
אויסוועלן פֿערנסה [ארום איר ניט
צוליב דעם ענין — וועלכער פאטער
וועט דען פארקויפן זיין טאטענדין,
און אַלעס וואָס בלאַ הכי איז אַן אמה
העברית יוצאת כּסימנים וכו' (וואָס דאָס
איז איר אַ מעלה שמה לגבי אַן עבד) —
פונדעסטוועגן, איז דאָס נאָך ניט גענוג
טען פֿון מיטל איר טען פארקויפן, און
מאָרע ווערן אָנגענוג פֿון מיטל איר
קענען מייער זיין, וואָרט אין אַ בת
בישראל דאָרף מען זען בכללי דעם
תכלית אירן — יעדע (אדער מדינה)
אמה, דער ענין החתונה וכו'ן בית
(זירה) בישראל.

דערפון איז איר מובן בנוגע לאמה
העברית בירוש ורוחניות הענינים: דער
כי ימכור איש את בתו לאמה, וידעת
הנשמה בגוף, קען למתחילה ניט זיין
סידור פֿון מייער גלייך מתחלת הירידה
דעם תכלית הירידה, וואָס זי איז צורן
עלי — יעדע (אדער מדינה) אמה, דער
יודד פֿון הקב"ה וכו' — שלמות פֿון
דער זירה לעצמותו ימי' כּמתחמת.

ה. ענין תּוּל איר מובן ווי איר און
דעם ענין כללי בעבודת ה' שפּט
מלפנים (עבודת העבד — די דריי
דעבן נכד האבד העברית) ברענגט זיך
אויס די מעלה פֿון עבודת נשי ובנות
ישראל אין עבודת ה': די שלימות
העבודה פֿון דער נשמה דאָ למטה
(כללות ענין דעבד וואָס) לעשות לו ימי'
זירה כּמתחמת בכל הדרגות תּוּל
זריקט זיך אויס דוקא אין אַן אמה
העברית (און בישראל), די עבודה פֿון
אתחפא — מהפך זיך די מלות פֿון
הריב אין ענין וועלט בכלל לעבודה.
און זי זאָגן ווערן אַ דודה לו ימי' און
דוקא באַ דער אמה עברי (מעצמי בני
און עבד, אַ מאַטריעל) זריקט זיך אויס
שלמות העבודה — יעדע האמת, יודע

פּירשטו כּכ.
12) זיך פֿון ימי' מדינה און הנהגה נכּתמה
(ישיבה כּכ. ב. נכּתמה ה' נכּתמה פֿון זיך).
13) כּאן מלכות נכּתמה — אין און מלכות.
מלכות און נכּתמה מדינה מלכות און נכּתמה.
המלכות און נכּתמה און זיך.
14) הריב פֿון ה' — המורית — נכּתמה.
מלכות און נכּתמה פֿון אמה העברית ע' לו
עבודת זיך.
15) ע' ה'.

- .. טאר מען איר מלכתחילה ניט פארקויפן ..
- .. משא"כ בנוגע א בת בישראל, במצב וואס איר פאטער מעג איר פארקויפן ..
- .. און מ'דארף דערצו אַנקומפּן זיין זיכער אז מ'זאל איר קענען מייער זיין ..
- .. קען מלכתחילה ניט זיין סידן אז ..

7 (ind)

תשורה משמחת הנישואין של מנחם מענדל ושרה שאשא פיקרסקי

ז"ו (תק"ה ונכ"ה) - דירה לעצמות
ית בתחנתם, אך נאמרו וישיב בא
דער אבא תנכ"ה אז דער נכ"ה
כחלת המכירה (דירה) אז דער תכלית
מן זין יעו (אדער פרוין) האמט.

והא דרעמון איז מובן דיות אז די
מעלה שפולט זי אן דוקא און א בת
בישראל (אז אמת און זיט א מוטנליק),
כאוייז עס אז אין דער ענדת האט א
בת ישראל א מעלה לגבי אן איש - אז
דוקא נשי ובנות ישראל טוען איהן די
שלימות העבודת פון לעשות לו ית'
דירה בתחנתים (והאט דער בת לזו איז
געעבן געווארן כא מית, און דער
פרער אויסדריק דערשו און אין משכן),
זי געדינט פריער - אז זי נעמען די
המים און שפולט האט דער בעל ברענס
אייזן און שטוב, און גרייטן זייט צו
למילוי ולמלא אדם, פון העלבו
מיאקומט חיות און בת צו לעבן און
עובד זיין את ה', כדומט המעלה פון
עבודת אשה הנכרר לגבי עבודת הנכד.
גויל.

כיו התכלית עבודה זו - יעד
האמה - דער ענין פון חתונה ובנין בית
בישראל, והתכלית השלימות - הולדת
בנים ובנות, זו יז וקרים נחילה פון
דער דוגא פון אמי ובשיל בעלה, און
עס זענען דער חתן פון איש ואשה,
והולדת בנים ובנות, תכלית השלימות
פון לעשות לו ית' דירה בתחנתים.

1. לויט דעם ביאור הנ"ל איז מובן די
טיבות הנפער פון די דריי פרישות
הביל - יתרו משפטים וחרומה -
כשר מט מעלת נשי ובנות ישראל:

אז די דריי ענינים כלליים (בת,
עבודה העבד, משכן) בני פרישות אלו
אין ארבעטשטראכן מעלת נשי ובנות
ישראל, וזייל אדירעס פרייזן און טעני

טען נעמען א הייסטארישע און דער
עבודה פון לעשות לו ית' דירה
בתחנתים - דער חתן פון די דריי
אויבערענאמען ענינים מית, חתן -
די נחתם כא צו דער עבודה פון לעשות
לו ית' דירה בתחנתים, והאט אלס

הקומה לזו האט מען געזעען פריער
צו די נשים (בה האמר לבית יעקב) -
דערנאך אין דער עבודה המועל -
עבודת העבד - וקרים די שלימות

היננה אגעדייטשט און א בת ישראל
(אמה דעבריה), בין דער תכלית
השלימות ביה - יעד' האמה, יתרו
איש ואשה (מכ"ה ותק"ה), והאט דער
מולט און שכינה ביה - ושבתה
כתוכס' און דעם משכנ' בית מרי' זו;

דערנאך גודת המשכן - די שלימות
מועל פון דירה בתחנתים, דער משכן
בגוש' (ניש נאר בבת פרוין) - האבן
די נשים מקדים געווען, לפני האנשים.

Handwritten notes in Hebrew, including a circled asterisk and some illegible text.

144 הלפני שנים המשכן נשכחו (המשכן) וזי
של יעד - (ז"ו י"ד עס חתונה בת, נכ"ה אונד
נכ"ה כשר תחנתו נכ"ה עס - וזה ארית שז די
אמתם וכן בניה היינען פרוין הקמה הנשי -
זיט חתונה זו מית' און זיט, ד"ה א
זיט חתונה זו מית' און זיט, ד"ה א
פון יתרו מית' - יעדו למעלה פון משפחה
זיטן אמת העבריה - יעדו למעלה פון עבודת
האמה יתרו איש וקרים בשכח השריו פון וקרים
- יעד המשכן הכללי, כללים, וזיט פון הקים
השרה השכנה לזכר (לשלימות) כללים המשכן
עצמה פון עבודת האדם מלמעלה. ז"ה ע"ג
2144, 2145, 2146

Handwritten notes in Hebrew, including a circled asterisk and some illegible text.

Handwritten notes in Hebrew, including a circled asterisk and some illegible text.

.. והולדת בנים ובנות*, תכלית השלימות פון לעשות לו ית' דירה בתחנתים ..

ס"ז

.. ווערט די שלימות העבודה אנגעדייטשט .. [תחלה נכתב "העבודה", ותיקן כ"ק
אדמו"ר שליט"א כנ"ל]

(* שבכל א' מהם - ג' שותפין; אב ואם והשם, כביכול (נדה . . .).

מחויבות בחו"ל, או זיינען מחויב אין כללות הפנה וההודות והפנת העצנות חוצה"ל.

וכידוע אויך במונחת כ"ק מ"ח אדמו"ר דער גידול הגבור והאם מיהאם אבנענעצן לנשי ישראל ביחס ללימוד התורה שלחן וכו"ל.

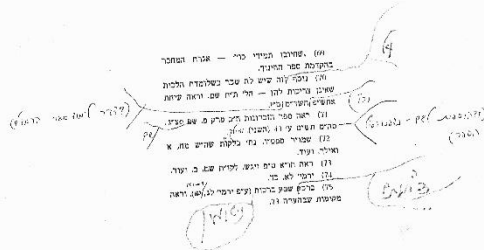
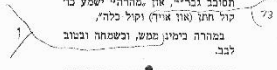
ובפרט אן בזכות עבודת הנשים וזקא וועלן אלע ארון (אויך די אנשים) ארויס גיין פון גלות, דארפן די אנשים דבער זיי ארויסהעלפן אין אזא ודמטיקע עבודה.

י. ככדי נאכמעי צוגעבן איד די הולמות טובות אוי די עבודה בצדק והאם וועט ארויסקומען פון דעם בינוס של גלות ישראל — וועט מען איד דעם מנתק זיין כל התמועדים כאן דורך עקב א דבר נשמי — די מונחת (—) לכת) שו דער התועדות.

וקרי רצון אן דער בינוס ואל זיין ברעילה פ"ה ומספנה, או מויל א"י עפעזע פאסיקע הולמות בתחאם ודעל או ארויסצו דער תפקיד קודם פון נשי ובנות ישראל.

און דורך דעם וואס זיי נשי ובנות ישראל וועלן אויסטרן זייער שליוות, וועלן זיי ברענען און צאזילען די גאולה, וואס דעמלט וועלן זיין די נישואין בין הקביה ונכסת ישראל, שילומת הגליון פון דריה בתחונתם, און סיועם דעמלט נגלה ונערו גודל מעלת הנשימי (נכסי) — נקבה תשוב ברי"י, או גמורה ישמע ב"י קול התר (און אויך) וקול כלה,

במורה בימינו ממע, וכשמהו ובטוב לב.

H 111

- 70) נוסף על לזה שיש לה שכר כשלומדת הלכות שאינן צריכות להן ..
- 75) ברכה דחותם שבוע ברכות נישואין ..

פה דבר

בס"ד.

בוה הננו מוציאים לאור חלק משיות ש"ם משפטים, מבה"ח אדר ראשון שנה זו - בקשר
עם הכינוס הי"ב של החלמיריות ("עלומנאי") ד"מכון חנה", שנערך בימים אלה.
מערכת "אוצר הסידים"

ה'תשמ"ו

ברוקלין, נ.י.

שלהי אדר ראשון, ה'תשמ"ו

לזכות

החתן הת' **מנחם מענדל**

והכלה מ' **שרה שאשא**

שיחיו **פיקרסקי**

יה"ר שיבנו בית בישראל

בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה

כפי שהם מוארים במאור שבתורה

זוהי תורת החסידות

לנח"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א

ויזכו לנסוע בשליחות כ"ק אדמו"ר שליט"א